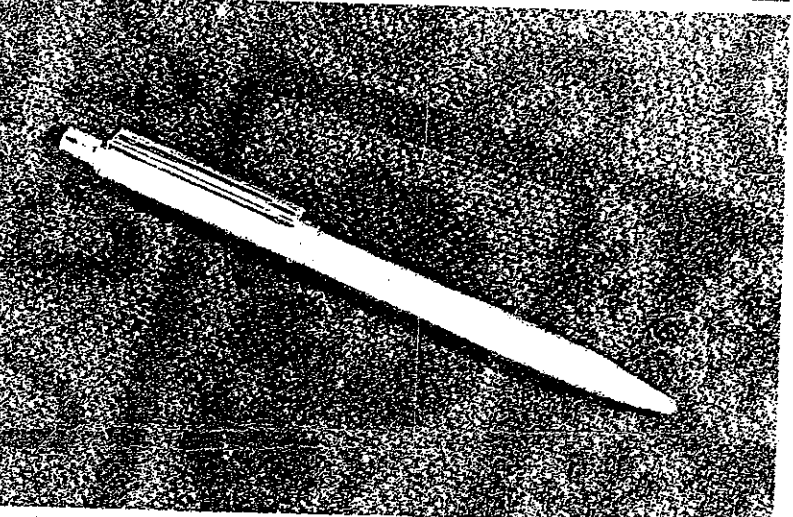

ตำนานสาระ พระเครื่อง

พระเครื่องเป็นพระเครื่องที่มีคุณวิเศษลึกลับ น่าทึ่งใจ แรกผมรู้จักก็ให้ เลื่อมใสในจิตตานุภาพของท่าน หลายประการ จนได้กล่าวกับ เพื่อนว่า ถ้าหลวงปู่หงษ์มีชนมายุ อยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ระหว่างปี พ.ศ. 2484-2489 ถึง วันนั้นแล้วนั้น ท่านจะกลายเป็น ตำนานขลังที่เล่าขานกันดุจ เทพนิยายไม่รู้อันแน่นอน ไม่คิด กับหลวงปู่เดิม พุทธรังษี วัด หนองโพ หรือหลวงปู่อง พุทธรังษี วัดหน้าศาลงอก ที่เดียว

ปากกา ยี่ห้อ "เซฟเฟอร์" ตัวดำเป็นโลหะ นำไปจัดชั้นครูถวายหลวงปู่ลงเป็นปากกาดำมกรู

เพราะความใจเด็ดที่ ประกาศก้องว่า สิ่งใดทำได้ ไม่เหลือวิธี หรือสิ่งใดเกิน กำลังจะช่วยเหลือ ท่านไม่เท็จ คอบให้เห็นว่าข้าแน่ ทำได้ ทุกประการที่สุดต้องการให้ทำ ถ้าเงินถึง

หลวงปู่รักษาเอกลักษณ์ ของพระขลังแบบโบราณไว้ได้ เต็มภูมิ รักษาได้โดยไม่ต้อง เล่นละครอะไรคือญาติโยม ด้วยทุกสิ่งออกจากใจธรรมชาติ ของท่าน เป็นตัวคนแท้ของ หลวงปู่หงษ์ในทุกกิริยาที่ใครๆ ก็จะได้เห็นเมื่อไปกราบ

หลายคนจนถึงขั้นครุ และคำครุที่ต้องมีเมื่อจะขอ ความช่วยเหลืออยากบอกแทน หลวงปู่ว่า นั่นคือคำสั่งสอน ของครูบาอาจารย์ท่านที่สืบทอด มา พานครุก็มีเพียงดอกไม้ รูปเทียน และผ้าสบง หาก

ว่าเป็นเรื่องที่หนักหนาจน ไม่อาจทำได้แค่ประการใด หลายคนหมดเงินไปกับการ ท่องเที่ยว ซื้อเสื้อผ้าแพง หรือ ดูหนังฟังเพลง เปรียบกับการ เข้าพบหลวงปู่แล้วเล็กน้อย เหลือเกิน ข้ายังได้รับการ ช่วยเหลือจากท่านด้วย

ท่านไม่สั่งหน้าสูบเงิน โยนไปทำงานอันตลก

คราวหนึ่งหลวงปู่เล่า ให้ฟังถึงวัยเด็กเมื่อครั้งเป็น เด็กชายหงษ์ อายุประมาณ 14 ปี ท่านได้พบฤๅษีนิรมาร รูปหนึ่งโดยทางฝัน เมื่อท่านอ้าง ว่าฝัน ผมกลับนึกถึงคำพูดของ หลวงปู่พุทธ ฐาณิโย ที่เล่าถึง วัยเด็กเมื่อบรรพชาเป็นสามเณร อายุได้ 14 ปี จิตของท่านดัง รวมลงเป็นสมาธิ หากท่านก็ ไม่รู้นั่นคือ สมาธิ เข้าใจไปว่า หลับสนิททั้งที่มีความสว่าง ปรากฏในจิต

กรณีหลวงปู่หงษ์ก็คั้งนั้น ผมคิดเอาว่าจิตท่านคงสงบเป็น สมาธิระดับหนึ่ง เมื่อใจว่าง ฤๅษีก็เข้ามาหาด้วยบุพพกรรม ที่ผูกพันกันมา ฤๅษีรูปนั้นสอน วิธีการทำวัดอุ้มมงคลชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นของหาได้ง่ายในโลก แต่ไม่ปรากฏว่าใครที่ไหนในโลก ทำกัน

นั่นคือ 'ปากกา'

ปากกาธรรมดานี้แหละ เอามาลงพระคาถาลำคัญ และ เสกด้วยพระเวทย์เฉพาะบท ซึ่งฤๅษีรูปนั้นสอนหลวงปู่โดย ทางนิมิตไว้อย่างครบถ้วน อธิบายถ่ายทอดให้ฟังละเอียด แม้ครั้งนั้นครั้งเดียวหลวงปู่ใน วัยเด็กกลับจำได้หมดสิ้น นำอัครจริย

ก่อนพระฤๅษีจากไปข้า เด็กชายหงษ์ถึงวิชาลึกลับนี้ว่า ห้ามถ่ายทอดใคร ห้ามสอนใคร ทั้งสิ้น ป่ล่อยวิชานี้ตายไปกับตัว ดุจดัง 'ตะกรุดนารายณ์แปลง รูป' ของพ่อท่านนอง อัมมฤโศ ที่ชาววิญญูญาณพบเห็นท่านแล้ว เกิดเมตตาเอ็นดูจึงสอนให้เป็น และด้วยความห่วงในวิชา จึง ห้ามขาดไม่ให้สอนใคร

(อ่านต่อหน้า 55)

หลวงปู่หงษ์ เป็นพระ เณรสาขาวิชาที่มีคุณวิเศษลึกลับ น่าทึ่งใจ แรกผมรู้จักก็ให้ เลื่อมใสในจิตตานุภาพของท่าน หลายประการ จนได้กล่าวกับ เพื่อนว่า ถ้าหลวงปู่หงษ์มีชนมายุ อยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ระหว่างปี พ.ศ. 2484-2489 ถึง วันนั้นแล้วนั้น ท่านจะกลายเป็น ตำนานขลังที่เล่าขานกันดุจ เทพนิยายไม่รู้อันแน่นอน ไม่คิด กับหลวงปู่เดิม พุทธรังษี วัด หนองโพ หรือหลวงปู่อง พุทธรังษี วัดหน้าศาลงอก ที่เดียว

หากเพราะท่านมีวัยอยู่ใน ยุคแห่งข่าวสารที่หมุนส่ง เรื่องท่านมากโข กระทั่งกลายเป็นเรื่องธรรมดา เพราะใครก็รู้ ใครก็หาอ่านได้ง่ายดาย ไม่ต้อง ไปวัดไปสั้มศีลท่านด้วยตนเอง ยังรู้สึกทราบดีกับผมเจอด้วยตัวของตัวมาหลายครั้ง บางทีเรื่อง ท่านในหลายสื่อซึ่งเป็นเหตุให้ คนไม่ใคร่เลื่อมใส ด้วยเห็นเป็น เรื่องโฆษณาราวานเชื่อ คล้ายสบู ยาสีฟัน อย่างนั้นก็มี

ไม่ใช่พูดเอง แต่ ผู้รู้ลึกลับต่างมาเล่าให้ฟัง

ทางเดียวที่จะรู้จักความ เป็นหลวงปู่หงษ์ได้คือ จงไป กราบท่านเสีย ได้พูดคุยถาม ข้อสงสัย ซึ่งค้างอยู่ในใจ หลวงปู่ จะเมตตาตอบให้ได้อย่างคุยกับ ลูกหลาน ประทับใจแรกที่ ทุกคนสัมผัสคือ เมตตา ฟัน กระจกนาคหน้าหลวงปู่เป็น แผ่นเดียวกันแม้ว่ามีหลายแผ่น กล่าวคั้งนี้เพราะใครที่เข้าพบ ท่านไม่ว่ายังใหญ่จากมุมใดหรือ เล็กจิ๋วแต่ไหน หลวงปู่คงพูด คุยเสมอกับทุกคน นั่งราบพื้น ทุกคน ไม่มีเก้าอี้สูงศักดิ์ให้นั่ง

แม้องค์ท่านเอง

หลวงปู่สนทนา และ นำนัดทุกข์กายทุกข์ใจของ ศรัทธา โดยไม่ลำดับชนชั้นแล ฐานะ หากลำดับการมาก่อน หลังเป็นสำคัญ

ท่านเป็นพระบ้านป่า ที่ทรงเมตตาพร้อมอภินิหาร แบบที่คนบ้านนอกคอกนา เช่นผมชื่นชม

ปัจจัยที่จะใส่ก็สุดแต่ศรัทธา หลวงปู่ไม่เคยกำหนดว่าต้อง เทานั้นเท่านี้ อีกทั้งปัจจัยครู ก็เข้าสู่การบำรุงสร้างสรรค เสนาสนะในวัด

ไม่ผิดอะไรกับทำบุญ หัวใจ

พระหลายรูปลงประเพณี การเข้าพบแบบโบราณนิยมไว้

คู่กันชัดๆ อีกพระลายมือหลวงปู่หงษ์ที่จารพระเวทย์เป็นค้วขอม จำนวน 108 บท ไว้ระงับอาถรรพณ์

นี่คือเรื่องน่ารู้ที่เรา
ไม่อาจรู้ถึงไปกว่านี้

เมื่อผมกราบเรียน
ถามหลวงปู่ว่าพระฤๅษีรูปนั้น
ชื่ออะไร ท่านตอบว่า "ไม่รู้
ท่านไม่ได้บอกไว้" แล้ว
หลวงปู่เรียกท่านว่าอะไร
ท่านยิ้ม "อาจารย์ฤๅษี"
ท่านยังบอกอีกว่าจากวันนั้น
จนวันนี้ท่านไม่เคยพบอาจารย์
ฤๅษีรูปนั้นอีกเลย

ปากกาซึ่งหลวงปู่
จะทำให้สั้น ต้องเป็นปากกา
ที่สั้นเป็นโลหะ เพราะ
หลวงปู่จะจารอักขระสำคัญ
เป็นคำขอม เป็นพระคาถา
เฉพาะที่มีจำนวนมากถึง 108
บท บนด้ามเดียว การจาร
อักขระนั้นท่านมีท่าทางการ
จารที่ดูน่ารัก น่าเลื่อมใสมาก
วัย 83 ปี ไม่เป็นอุปสรรคที่
ต้องใส่แว่นตา หรือมือไม้สั้น
จนลงไม่ได้

มือซ้ายถือปากกานั้น
มือขวาถือเหล็กจารจรดลง
แล้วลากอักขระอย่างต่อเนื่อง
กันไปแทบไม่ยกเหล็กจารขึ้น
เลย สุดด้ามก็หมุนปากกาไป
นิดหนึ่ง แล้วลงต่อไปเรื่อยๆ
จนครบ 108 บท โดยเส้นสาย
ลายอักขระไม่ทับซ้ำกันเลย
ครั้งหนึ่ง ผมนั่งดูท่าน

ทำปากกาจำนวนหลายสิบ
ด้ามอยู่เฉยๆ ขณะที่จารอยู่
นั้นผมเห็นท่านจะงัดนิดหนึ่ง
เพ่งมองที่อักขระแล้วเอานิ้ว
โป้งขวาๆ วนๆ บนตัวขอม
แถบนั้น เหมือนจะลบให้ออก
ทั้งที่มันเป็นโลหะ คล้าย
เด็กน้อยเขียนหนังสือคิดแล้ว
เอางานลบพยายามลบ ตัวครู
ท่านก็เงยหน้ามองผม แล้ว
หัวเราะเบาๆ ทิ้งคำว่า

"เขียนผิด"

น่ารักเป็นที่สุด

เมื่ออยู่ในภาวะที่ไม่
รู้วาม มีบุคคลน้อยจำนวน
ยิ่งเห็นหลวงปู่หงษ์ชัดขึ้น
กว่าที่เคยเห็น รู้จักท่านมาก
ขึ้นกว่าที่เคยเป็น: รักอัธยาศัย
และซึ่งกับทะเลเทศาในท่าน
ที่มีให้อย่างไม่ปรากฏฝั่ง ท่าน
เหมือนปู่เหมือนทวดที่เอ็นดู
ลูกหลานโดยไม่จำกัดจำนวน
กระนั้น

แม้เราปรารถนา
ปากกาสักคิลิธิ์ตามหนึ่ง
ต้องจัดพานครุขึ้นก่อน ซึ่ง
ผู้จัดการรัฐสังฆที่จัดใช้จัด
ซึ่งก็ไม่มีพันธียของท่าน
คุ้มได้พารุณแล้วจึงใส่ปัจจัย

บูชาครูลงไป จะเท่าใดก็ได้
หลวงปู่ไม่กำหนด แต่ควร
ทำนึ่งว่าพระผู้เฒ่าวัย 80 เศษ
นึ่งหลังซดหลังแข็งเขียน
หนังสือตัวเล็กบนปากกา
กลมๆ นับสิบด้ามต่อวัน
เป็นเรา เราจะให้รางวัลตัว
เองเท่าใด

เมื่อหลวงปู่จารครบ
ทุกด้ามที่มีในเวลานั้น ท่าน
จะวางคินลงบนพานครุที่มา
พร้อมแต่ละด้าม ท่านจะ
ขยับพาน (ที่จริงเป็นถาดเล็ก)
ทุกใบให้ชิดกัน สองมือ
จับสองพานประกบที่ชิดกับท่าน
แล้วเริ่มสวดบทปลุกเสก
เป็นการเฉพาะอย่างยาวนาน
ซึ่งท่านว่าใช้คาถา 108 บท
เสก ในบางที่ที่ธาคุชันร์
สมบูรณ์พร้อม ท่านเสกถึง
300 บท ก็เคย

เมื่อสร้างหลังที่ไม่
เหมือนใครแล้ว พิธีเสกโยต้อง
เหมือนใครอีก คณาจารย์รูป
อื่นเมื่ออธิษฐานเสกข้อมเห็น
ท่านหลับตาภาวนา จะประณม
มือหรือขยับประคำก็แล้วแต่
หากหลวงปู่หงษ์กลับมอง
ถาดครุบัง มองไปข้างหน้า
บ้าง ทางข้างข้าง ทั้งที่ท่าน
สาธยายพระเวทย์ไม่ขาดปาก
บางคราวยังมีหน้าผู้หนึ่งเฝ้า
ใกล้ๆ กันไม่ทัน คนนี้ที่

เล่นเสาวง!

เพื่อนผมสงสัยจนได้
เข้ถามว่านี่จะสิ่งใหม่หรือ?
ในเมื่อท่านไม่อยู่ในภาวะ
ของการทำสมาธิเลย แต่ผม
เชื่อว่าถ้าจิต "เป็น" แม้ไม่ได้
อยู่ในท่านั่งสมาธิ จิตก็ยัง
"เป็น" เพราะสมาธิเป็นเรื่อง
ของใจไม่ขึ้นกับภริยา หาก
ถามหลวงปู่ภายหลังการเสก
หาความรู้ได้ตน

ท่านอธิบายว่า การ
สวดพระคาถาแต่ละบท
ท่านสวดด้วยความเคารพ
และตั้งใจ ที่สำคัญคือของ
ครุหน้าท่านทั้งหมด ครูบา
อาจารย์ที่ล่วงลับไปแล้ว
เป็นพรหมบ้าง เป็นเทพบ้าง
มากันครบถ้วน และลงมือ
เสกของไปพร้อมกับท่าน จน
ของทั้งหมดล้วนศักดิ์สิทธิ์ มี
อานุภาพสมบูรณ์เต็มก่อนที่
ท่านจะสวดจบด้วยซ้ำ

**ผมได้หนังสือ "ไอ้
ไร..."**

จากนั้นก็เอื่อมมือ
ไปจับถุงพลาสติกหิ้วๆ อย่าง
ที่เรียกกันว่า ถุงก๊อบแก็บ
ใบเหลือง ซึ่งใส่กล่องกระดาษ
บรรจุพระเครื่องในพิธีหนึ่ง
ฉบับนี้ไปมาพาลงว่า
"นี่! เห็นไหมลุงนี่
อย่าทิ้งนะ เขาไปตัดเป็นชิ้น
เล็ก ๆ แจกให้เด็ก ๆ ขววมคอ
หมากัดไม้เข้านะ ปืองกัน
อันตรายได้หมด ดูกับกล่อง
ในพิธีนี้เขาไปขวนแทน
พระดี ครูบาอาจารย์เสกให้
หมดแล้ว หลวงปู่ก็เสกด้วย
ไม่ได้เสกให้เฉพาะของใน
กล่องนะ"

**คราวนี้ไม่มีเสียงร้อง
แต่ฮ่าปากกันหมด**

เพราะผมไม่เชื่อว่า
หลวงปู่จะมูตา จึงประหวั่นใจ
และอัศจรรย์ในวิชาอาคม ที่
ท่านร่ำเรียนมาบวกกับเคย
เห็นอภินิหารท่านมาก่อน
เลยเชื่อท่านจริงจัง

จากนั้นท่านเมตตา
สอนวิธีการใช้ปากกาด้ามครุ
คือปากกาที่ท่านจารไว้ให้
นั้นแหละ ซึ่งผมจะเล่าให้ฟัง
เพื่อท่านที่มีวาสนาได้
ครอบครอง แต่ไม่รู้วิธีใช้
ที่ว่าก่อนการจารให้ ปรครุ
ข้อห้ามก่อนว่าหลวงปู่ ห้าม
ดื่มเหล้า เบียร์ ไวน์ หรือ
เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
ทุกชนิด ถ้าเคยดื่มก่อนมา
เป็นศิษย์ ก่อนมาถือของ
ท่าน ครูบาเสกให้เสกครุ

หากท่านคือชื่อของ
หลวงปู่อยู่แล้วไม่ดื่มสุรา
โปรดทราบว่าเป็นเรื่อง
ทำอย่างไรไม่ล้าง บางท่าน
ใช้วิธีถอดไปล้างแล้วไปดื่ม
หลวงปู่บอกว่า "เสียมอยู่
ที่บ้านนั้นแหละ" เรียกว่า
ห้ามเด็ดขาด ที่นี้ถ้าดื่มแล้ว
หลวงปู่บอกว่า หมดหวังจะ
ต้องกัศติ ขอมาอย่างไรก็
ไม่ได้จึงเลิกขวานเสีย เพราะ
ถ้าไปเกิดอันตราย ของท่าน
ไม่อาจคุ้มกันได้โดย อีกเรื่อง
หนึ่งคือ ห้ามผิดลูกเมีย
ใครเด็ดขาด ท่านห้าม
ละเอียดยไปถึงไม่ให้ทำ
สถานบริการที่เด็ดข ท่าน
ถามผมว่า "เรารู้หรือว่า
เขาไม่มีคู่กัน"

โปรดจำให้มั่น

ในกรณีนี้เรื่องบอก
เราแล้ว นำไปมอบให้
ไม่มีสุราได้ คงจะดี

ท่านว่าเชื่อมกับเฉพาะคน
ไม่กี่ท่านเท่านั้น ใครถือ
ได้ ของก็ขลังกับคนทีถือ

**ต่อไปนี่คือคุณวิเศษ
8 ประการ ในปากกาด้ามครุ
ทุกด้าม ดังนี้**

1. ก่อนอาราธนา
วัดอุทุมมกลใด ๆ กรุณาจำคาถา
ศักดิ์สิทธิ์ 3 คำนี้ให้ขึ้นใจ
"นะเมติ"

2. เมื่อทำกิจใดแล้วมี
อุปสรรคขัดข้องให้เอาปากกา
ออกมาถือแคว้งไปมา พร้อม
ท่องคาถา "นะเมติ" และนึก
อธิษฐานในสิ่งที่ต้องการ
อุปสรรคทั้งปวงจะหายไป
หลวงปู่รับรองความศักดิ์สิทธิ์
ขนาดว่าคนถือปืนจะยิงเรา
มีดแทงเราไม่ได้ เราสามารถ
เดินไปเก็บปืนจามมือได้เลย

3. ถ้าถูกศัตรูล้อม
แม้จะหนีออกมา ให้เอา
ปากกาวางบนศีรษะ ท่อง
"นะเมติ" ระลึกถึงหลวงปู่ให้
แล้วแม้ จะเป็นมหาภัยบัง
คมมองไม่เห็นตัว แหวก
วงล้อมออกมาได้

4. หากต้องการ
นำมนต์ ให้จุดธูป 3 ดอก
และเทียน 1 คู่ ผสมดวงว่า
ไม่มีใช้เขียนเส้นเดียวได้ใหม่
ท่านว่า "ไม่ไล่" ย้ำว่า 1 คู่
"เพราะตาคัน มี 2 ตา ถ้า
คาเดียวกับองไม่กดไล่ให้ใหม่"
จากนั้นตั้งนะโม 3 จบ เอา
ปากกาวางบนปากข้างหรือ
กลางขณะที่ใส่ข้อมนิ้ว ถ้า
ภาชนะใหญ่จะวางข้างๆ ก็ได้
แล้วท่อง "นะเมติ" 9 จบ ถ้า
มีเวลาท่องให้ได้ 108 จบ
ยิ่งดี รองนธูปหมอลด หรือ
สักพักหนึ่งจึงจะนำมนต์มา
ใช้ได้ ท่านบอกว่า "ครูบา
อาจารย์จะมาให้ สักคิลิธิ์
มัก มาก"

ท่านยังบอกอีกว่า
หากภาชนะใส่ข้อมนิ้ว
จำนวนมากก็ไม่มีปัญหา เอา
มาตั้งไว้ใกล้ๆ กับเทียน 1 คู่
นั้น ไม่ว่าจะมีข้อมนิ้วกี่คู่ใน
บริเวณนั้น เมื่อแสงเทียนส่อง
รัศมีครอบคลุมไปสิ้นสุด
ตรงไหน น้ำที่อยู่ในรัศมี
ความสว่างนั้นจะเป็นน้ำมนต์
ทรงอานุภาพทั้งหมด

5. ถ้าจะทำของขลัง
แจกเพื่อนหรือลูกหลาน
เช่นเราจะแจกวัดอุทุมมกลแก่
ทหาร หลวงปู่บอกว่าให้หา
ปากกามาจะเป็นพลาศดี

หรือโลหะได้ทั้งนั้น จากนั้น
เอาปากกาด้ามครุมาติดกับ
ปากกาที่จะทำ เช่น ทหาร
มีจำนวน 1 ล้านคน ก็เอา
ปากกา 1 ล้านด้าม มัดให้
ติดกัน เอาปากกาด้ามครุ
วางทับข้างบน สวด "นะเมติ"
ให้ได้ 108 จบ ห้ามขาด
เมื่อท่องจบปากกา 1 ล้านด้าม
นั้นจะมีอานุภาพเป็นมหาอุด

แล้วคลาด ส่งหน กง
กระพัน ไชยลาภ ฯลฯ แล้ว
แต่จะปรารถนา ดูเดียวกับ
ด้ามครุทุกประการ แต่จะเอา
ปากกาด้าม "ต่อ" มาั้นไป
'ต่อ' ด้ามอื่น ๆ ก็ไม่ได้ คง
ขลังอยู่เฉพาะตัวเอง เท่านั้น

6. หลวงปู่บอกว่า
ปากกาทั้งด้ามครุและด้ามต่อ
นั้นท่านอธิษฐานให้ศักดิ์สิทธิ์
อยู่ได้ 500 ปี จึงเสื่อมหรือ
ถ้าละลายเป็นน้ำ (ด้วยตัว
มันเอง) เมื่อไรจึงเสื่อม

7. ถ้ามีเรื่องทุกข์ใจ
หนัก ต้องการถามเทวดา
ที่รักษาปากกา ให้ตั้งขันธ์ 5
มี ดอกไม้ขาว 5 ดอก ธูป
5 ดอก เทียน 5 เล่ม ผ้าสง
1 ผืน เอาปากกาวางบนพาน
ปูผ้าขาวท่องนะเมติไปเรื่อยๆ
จนกว่าปากกาในพานจะลุก
ขึ้นตั้งได้เอง จากนั้นพระจะถาม
สิ่งใด ปากกาจะตอบเรา
หมดสิ้น เป็นได้ด้วยอำนาจ
ครูบาอาจารย์ที่นาเสกกระห
เรา หลวงปู่ย้ำว่า "เป็นไป
จริงๆ ไม่โกหก มีคนทำได้ผล
มาแล้ว แต่อย่าทดลองทำเล่น
นะ"

8. หากปากกาด้ามครุ
หมักหมม ก็เปลี่ยนใช้ปากกา
ได้ อานุภาพยังคงเดิมไม่
เปลี่ยนแปลง

นี่คือ คุณ ๘ สม บั
ดิ 8 ประการของปากกาด้ามครุ
วัดอุทุมมกลของหลวงปู่
หงษ์ ซึ่งท่านสอนผมด้วย
องค์ท่านเอง และในบางข้อ
ผมได้ทำด้วยตนเองเพราะ
ความจำเป็นมาแล้ว ปรากฏ
ผลเห็นจริง นักรับรองของ
ท่าน ผมจึงเตือนและผูกพัน
กับหลวงปู่หงษ์มากด้วย
เห็นว่าท่านพูดจริงเป็นที่
ได้จริง

สำคัญที่ถือข้อห้าม
ให้มั่น และอย่าเอามา
ทดลอง อย่าเอามาทำเป็น
เล่นเชิงปรามาส ของจะ
ไม่แสดงอานุภาพ ท่านว่า
กับขันธ์เมื่อไรคือใส่จะได้
เห็นเอง

ผมเคยถามหลวงปู่ว่า
วัดอุทุมมกลที่เป็นสุดยอดวิชา
ของหลวงปู่คืออะไร ด้วยเห็น
ท่านเรียนมาถึง 160 อาจารย์
เข้ายังเป็นวิชาแปลกประหลาด
น่าทึ่งทั้งนั้น แรกถามคาดว่า
คงเป็นตะกรุดชุด 12 ดอก
อันลือลั่นแต่ท่านตอบชัดเจน
"ปากกา"

นี่แหละครับ ของ
ธรรมดาที่ไม่ธรรมดา ของที่
หาได้ทั่วไปแต่ไม่อาจหาได้
ทั่วไป เช่นเดียวกับเพชรลูก
ที่ยังไม่ได้เจียรไน แม้
เคลื่อนธรณีอยู่ก็หักงอได้
ทว่าผ่านกระบวนการแล้ว
เสร็จเมื่อใด กลับเป็นของ
สูงค่า หาได้ยากทั้งนี้

ท่านได้ที่มีปากกาหรือ
วัดอุทุมมกลของหลวงปู่หงษ์
อยู่ โปรดรักษาให้เท่าชีวิต
ดังทำหลวงปู่สาวอดีต เมื่อ
ถึงคราวจำเป็นจะช่วยท่านได้
อย่างน่าอัศจรรย์ใจนักเทียว

**บทหลวงปู่แผ่เมตตา
คุ้มครองทุกท่าน ด้วย
เทอญ !!**

ใครเคยบ่นบอช ๆ ว่า
ลิดถึงหลวงพ่อบุญ วัคคอง-
ธายหอม เห็นที่จะหมกเครื่อง
บ่นเมื่ออยู่ตรงหน้าหลวงปู่
หงษ์ พรหมปัญโญ

คนที่เหมือนทั้งน้ำเสียง
ใบหน้า และท่าทาง บางทีอุปนิสัย
อยู่คนละฟากไกล ไม่มีใครเหมือน
หลวงปู่หงษ์เช่นเดียวกับ
ไม่มีอะไรเหมือนหลวง-
พ่อบุญในบุคลิกนั้น

หากแต่เมตตา กรุณา
ที่มีให้ทุกคนที่ไปนั้งการ
หรือฟังท่านดีเหมือนสนิท

พบท่านครั้งแรกหรือเคย
มาแล้วร้อยหนก็ได้รับเมตตา
กรุณาเสมอเกิน ไม่มีเหลือแม้
คำสูง, คนจนคนมีก็เป็นคนเสมอ
ภาคอยู่ตรงนั้น, เป็นแดนปลอด
ชนชั้นอีกแห่งหนึ่ง

ความงดงามแห่งเมตตา
อย่างนี้ใช่จะเป็นสิ่งที่เสแสร้ง
แก่งมีขึ้นได้ ต้องเป็นฝีมือของ
ธรรมชาติเท่านั้นจึงเสถียรให้มี
ในนิสัยของใครคนหนึ่ง

ปวาร้องไว้เถิดว่ายังมี
พระดีเด่นทางเมตตา กรุณา
นักศิษย์อีกองค์ที่วัดเพชรบุรี
สมัยก่อนที่ตำบลทุ่งมน,

คนทั้งหลายจะรู้จักกันแต่หลวงปู่
ริม เมื่อสิ้นหลวงปู่ริมไปแล้ว
หลวงปู่หงษ์ก็ขึ้นมาแทน, มิใช่
ขึ้นมาแทนเพราะหาคนแทน
ไม่ได้ ท่านขึ้นมาด้วยอำนาจซึ่ง
และเมตตาที่มีต่อใคร ๆ อย่าง
คงเส้นคงวา

คราวแรกที่ผมได้รับตะกรุด
คาดเอว 12 ดอกจากท่าน คำอัน
เป็นอภัยการแห่งพระซึ่งก็พรุ่งพรู
ออกมา

“เซมร่ากำลังบ่น” หลวง-
ปู่หงษ์กล่าวพร้อมชูตะกรุด 12
ดอกขึ้นเสมอออก “ให้ไปลองดูเลย
ถ้าได้รับบาดเจ็บกลับมาก็ให้เจ้า
มาเช็ดหลวงปู่”

คุณจำลอง อิศระภิญโญ
ได้รับพระสมเด็จรุ่นแรกพร้อมกับ
รับคำย้ำให้มันใจก็ด้วยว่า “เอา
ไปเลื่อมสวย ๆ นะ เวลามีร่อ
ชนหรือเกิดอุบัติเหตุจะรู้เอง”

พระครูปราสาทพรหมคุณ

(หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ)

วัดเพชรบุรี ต.ทุ่งมน อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ ปัจจุบันมีอายุ 76 ปี

ท่านมั่นใจของท่านถึง
ปานนั้น

นึกถึงแต่คราวนำพระ-
มหาธาตุรุ่นแรกขึ้นเสกบนถ้ำ
หลวงปู่พรหมา ท่านได้กล่าว
คล้ายอย่างนี้ว่า

“ถ้าไม่มีคำว่าจะเป็นการ
หมิ่นประมาทครูอาจารย์”
ท่านชี้ที่องค์พระธาตุที่ถือในมือ
อีกข้างหนึ่ง “เอาไปวางที่ถ่อน-
หินนั้น ปีนอิงไม่ออก”

ครูบาอาจารย์ได้ที่ดอกย้า
สรรพคุณของพระเครื่องหรือ
เครื่องรางของท่านถึงขนาดนี้นับ
ว่ามีน้อยองค์ และเมื่อนำไปทดสอบ
ดูก็ได้ผลดีจริง

แต่ครูบาอาจารย์จอมปลอมก็
ย่อมมี แต่เรื่องนี้อย่างพอมิหนทาง
พิสูจน์กันได้เสมอ

ผมเบื่อในหลวงปู่หงษ์
ว่าบลังดังปากว่า

เคยได้ยินพระอาจารย์
สุทธิศักดิ์ กันตสิโล ศิษย์หลวงปู่
หล้า วัคคองจ้อก๊อ มุกดาหาร เล่าว่า

“โยมอำพลรู้จักหลวงปู่
หงษ์ สุรินทร์ไหม”

“ทำไม่หรือครับ”
“ปากกาของท่านแน่นอน
มาก” พระอาจารย์สุทธิศักดิ์ลิว
ปากกาถูกลิ้นตามหนังสือออกมาจาก
อังสะ “อาตมาเคยทดลองใช้ 2
ครั้งได้ผลดี” (เสียชีวิตสืบตามว่า
เอาไปใช้ได้ผลดีอย่างไรในเรื่อง
อะไร)

ท่านกล่าวต่อไปว่า

“เคยเห็นกับตาครั้งหนึ่งที่
วัด (ผมจำชื่อไม่ได้) มีคนมาชิง
สังฆารูปในเขตวัด ยิ่งจนล้าล่องป็น
แหบแดงแจ๋ก็ไม่ได้กินสัตว์, วัด
นี้หลวงปู่หงษ์เคยมาทำเอาไว้
คนจะมาล่าสัตว์ในเขตวัดไม่ได้”

เรื่องขลังของปากกา ผม

เคยประสบกับตัวเองครั้งหนึ่ง,
ตอนนั้นเดินทางกลับอุบลฯ รถ
กำลังวิ่งอยู่ใกล้โค้งบนเขาอะไร
ไม่ทราบ ซึ่งเขาลูกนี้อยู่ก่อนถึง
ม่วงเหล็ก มีถนนสวนกันสอง
เส้น แต่ละเส้นอ้อมหลบเขา ไม่
ได้ชนหรือสวนทางแบบประ-
ชิดกัน, มีรถติดเป็นขบวน 6 คัน
แล้วเข้ายึดที่ด้านซ้ายหน้าซ้าย ทำ
ให้ผมตัดสินใจแข่งในโค้งถึง 6
คันรวด มีรถคุณคงศักดิ์ ส่ง-
ทองสุข ขับตามและแข่งด้วยกัน
พอพ้นโค้งก็ถึงกับสะดุ้งโหยง,
ตำรวจทางหลวงกับจลาจลบุกตัว
ไปตรวจอดตักอยู่หัวโค้ง ตำรวจ
ท่านเดินออกมาขึ้นขวางถนน
ชูมือเบรครถผมไว้ ในใจผมสลด
हतทุหมตทำอย่างควาบอดตักมา
แข่งทางโค้งต่อหน้าต่อตาอย่างนี้
เป็นอันเสร็จแน่

รูบนั้นนึกได้ว่ามีปากกา
หลวงปู่หงษ์อยู่กับตัว รีบควักออก
มาโบกไปยังหน้า 3 ครั้ง พร้อม
สวดคาถาของท่าน “นะ เม ติ”

ก็เกิดแปลกประหลาดขึ้นทันที
เมื่อรถที่ผมขับชะลอเข้าไป
ใกล้ ๆ เตรียมหยุดมอบตัว ท่าน
ก็โบกมือไล่ให้ผมผ่านไป และ
ในใจนึกห่วงคุณคงศักดิ์ ซึ่งเป็น
ผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน
ท่านก็ไล่อวดของคุณคงศักดิ์ให้ผ่าน
ไปพร้อมกับผม แล้วหันไปจับคัน
ที่ 3 ซึ่งก็คือคันแรกที่วิ่งข้าง
เป็นเหตุให้คันอื่นต้องติดเป็น
ขบวนแทน

เรื่องนี้ยังไม่กล้าสรุปว่า
เพราะปากกาหรือ ไม่ แต่นับ
ว่าแปลกดี

ใครไม่เชื่อให้ไปถามคุณ
พิชัย จารุศินนางกูร ซึ่งเป็น
พยานนั่งข้างคนขับ (ผม) ถ้าคุณ
พิชัยเกิดหลับอยู่ในตอนนั้นก็คง
ถามไม่ได้ คำถามที่ควรยิ่งก็ถาม
ว่าคุณพิชัยท่านหลับหรือตื่นอยู่
วัดดุมงคลของหลวงปู่หงษ์
นับว่าน่าศรัทธาที่สุด แต่ท่านมี
ข้อห้ามที่หลายคนลำบากจะถือก็
คือ ห้ามดื่มเหล้า และห้ามเข้าผู้
ผิดลูกผิดเมียชาวบ้าน

คุณชินพร มหาพลเลิศ
แย้กับหลวงปู่ว่า ถ้าไม่ได้ถือ

พระติดตัวไปกินเหล้าโดยเอาพระ
เก็บไว้ที่หิ้งเสียก่อนอย่างนี้จะ
ได้ไหม

“พระก็เสื่อมคาหังนั้น
แหละ” หลวงปู่ว่า “ถ้าถือไม่ได้
อย่าเอาไป”

ของดีที่น้ำจะรับมีไว้ที่ลุด
ในขณะนั้นคือ

1. ปากกา เพื่อนำปากกา
ตามหนึ่งไปขอให้ท่านลงอักขระ
ปลุกเสก ซึ่งเมื่อเสกเสร็จแล้ว
ปากกาจะมีอาณาภาพในทางฮีด-
เขียนอะไรที่เห็นว่าสำคัญยิ่ง เช่น
เขาไปใช้ในการสอบของเด็กนัก-
เรียน นักศึกษา และปากกาที่อยู่
กับตัวก็เป็นเครื่องรางป้องกัน
ภัยอันตรายให้ผู้ถือหรือพกด้วย

2. ตะกรุดคาดเอว 12
ดอก ดีเด่นทางป้องกันตัวเป็น
อันดับหนึ่ง
ทั้ง 2 สิ่งนี้วัดทำเอง โดย
เฉพาะปากกาหลวงปู่จะทำเอง
ทั้งหมด ตั้งแต่จารอักขระถึงปลุก-
เสก

รับไปแค่วันก็มีคนที่
หลวงปู่จะทำไม่ไหว

ส่วนวัดดุมงคลอื่น ๆ เช่น
พระอารามแรก, ปากในมะขาม
รุ่นแรก, พระสมเด็จรุ่นแรก,
พระปิดตา, รูปถ่าย, ตะกรุดและ
ตะกรุดนวยชนิดที่วัดยังมีให้
ผู้สนใจบูชา

ของดีของท่านทุกสิ่งทั้งหมด
และมีสรรพคุณเหมือนกันหมด
แต่จะดีเฉพาะคนไม่กิน
เหล้าเท่านั้น

คนที่ยังกินเหล้าขอให้
ทำใจด้วย

วัดเพชรบุรี ไปไม่ไกล ให้
มุ่งไปที่วัดบ้านปราสาท จังหวัด
สุรินทร์ก่อน ทางเขาเข้าวัดจะอยู่
ข้าง ๆ โรงพัก เข้าไปตามเส้นทาง
นั้นประมาณ 10 กว่ากิโลเมตร
ก็ถึง

ท่านเป็นพระดีที่มีสิ่ง
อยู่ในตัวอย่างหาตัวจับยาก
อีกองค์ที่ควรไปกราบเป็น
อย่างยิ่ง

จะไม่เพื่อรำลึกถึงหลวง-
พ่อบุญ วัคคองธายหอม
หรือไปเพื่อลืมนเรื่องรำลึกถึง
หลวงพ่อบุญกับคุณแต่อย่างใด

๐๐๐
น.เช.ติ
หลวงปู่หงษ์